

Economia-Sociologia

La injustícia del sistema capitalista

per J. SERRA GASULLA

Totes les revolucions polítiques són la conseqüència de causes socials. L'organització econòmica, en el seu procés, va engendrant forces socials descontentes amb l'organització social existent, i quant són prou poderoses per agitar el sòl social, sobre el qual s'aixequen les institucions polítiques, aquestes s'enderroquen. Estem en un d'aquests períodes; per això el fenomen de les agitacions polítiques és universal.

L'obra necessària als nous règims, si volen respondre a la seva significació i aspirar a la seva consolidació, és escometre la reforma social. Aquest és el començament principal i urgent que ens planteja la situació actual.

Quin ha d'ésser el nord d'aquesta reforma social? La instauració de la justícia social. Hem convingut tots en què l'organització social del sistema capitalista és injusta. I per comprendre-ho és suficient veure les enormes desigualtats econòmiques que comporta i els dolors que de la misèria i de la por a la misèria es segueixen per a la classe més nombrosa de la societat. La reforma social ha de consistir, doncs, en què desaparegui aquesta injustícia, únic camí per a la pau social.

Com ha de fer-se? Ningú discuteix que la injustícia social a què ens referim té els seus fonaments en l'organització econòmica.

I, en efecte, el caràcter essencial de l'organització capitalista és que està fonamentada sobre l'esclavitud econòmica. El tret capital de la llibertat econòmica és la llibertat de contractar. Però als que estan apremiats per la necessitat els hi manca aquesta llibertat. Són totes les classes pobres i mitjanes principalment. Aquesta és la nova esclavitud, que solament és diferència de l'antiga en què l'home no és, en la moderna, esclau d'un amo, sinó d'una organització econòmica o d'una classe social.

L'imperi econòmic que gràcies a l'organització capitalista exerceix una minoria sobre la majoria és utilitzat per a despul·lar a aquesta dels fruits del seu treball. Per això ha estat infructuós per a aquesta, tot l'enorme augment del poder productiu de riquesa que els nous invents han portat en els últims cent-cinquanta anys. Les masses segueixen vivint en la misèria; les classes mitjanes segueixen aclaparades per la necessitat. Aquest augment solament ha servit per a crear immenses fortunes en mans de la minoria dominant, per a crear una classe parasitària i per a sostenir les terribles guerres en què la minoria ventila les seves competències econòmiques a espalles principalment dels mateixos dominats.

Serveix també per a corrompre a les classes miserables, aprofitant la seva misèria i la força suggestiva del diner. I per assassinar-lo, escurçant la seva vida mitjana i augmentant la seva mortalitat.

L'esclavitud econòmica comporta l'esclavitud política. Per això han fracassat les Constitucions liberals del segle XIX i s'ha desprestigiada el liberalisme. És que si bé reconeixen els drets naturals polítics, feien cas omís dels drets naturals econòmics, que són el suport d'aquells.

La reforma social ha, doncs, de restituir la llibertat econòmica a tots els ciutadans; no ha de fer-se pensant solament en els obrers assalariats, sinó en tots els membres de la societat, donant-li a aquesta una base justa.

Les peces capitals de l'organització econòmica capitalista són aquestes quatre:

1.ª La propietat exclusiva dels elements naturals o terra (entenen-se aquesta paraula en el sentit de Naturalia). Perquè mitjançant aquesta propietat, una part dels ciutadans tenen a la seva mà el donar o denegar als altres el permís per a viure sobre el planeta i treballar; això és, un dret de vida i mort. Els que no disposen de terra han de comprar aquest permís donant a canvi d'ell als que monopolitzen els elements naturals part dels fruits del seu treball; aquest preu del permís és la renda. I com que l'exacció del preu d'aquest permís no té altra límit que els recursos dels que ho necessiten, perquè la seva necessitat és

tan impetuosa com la mateixa vida, ho exigeixen tot, el que engendra la misèria absoluta de les últimes capes i l'angoixa de totes. Així s'ha creat la «lleï de bronze del salari», que no és una lleï natural, sinó la conseqüència de la propietat exclusiva de la terra. Aquesta és la peça capital del sistema i mentre es mantingui, el sistema es reconstruirà.

2.ª Els monopolis. Perquè permeten extraure pel preu dels seus productes o serveis un excés, que forma els guanys del monopoli i que és tribut exigít als altres.

3.ª L'aranzel que ajuda a augmentar les rendes i els guanys de monopoli, però que no pot auxiliar a les indústries lliures, perquè en aquestes quan els guanys excedeixen del normal, acudeix més capital a elles i la competència redueix aquells guanys.

4.ª Els impostos que recauen sobre els processos de producció i sobre el consum, com succeeix amb quasi tots els actuals, perquè disminueixen la part del productor i del consumidor, i deixen intactes les rendes i guanys de monopoli.

La reforma social, fonamentalment econòmica, consisteix en desmuntar aquesta organització. Però no pot fer-se arbitràriament. Hi ha que procedir científicament, començant pel principi. I el principi són els impostos.

S'ataca la propietat per a disminuir la renda, com que la propietat és base de l'edifici, aquest s'enderroca. Si s'ataca l'aranzel les indústries lliures s'arruïnen. Si l'Estat absorbeix els monopolis, la nova burocràcia ens asfixia. Hi ha que començar pels impostos. I la reforma consisteix en anar suprimint gradualment els que recauen sobre la producció i el consum i col·locar-los sobre les rendes i guanys de monopoli. D'aquesta forma productor i consumidor es veuen alleujats de càrrega, el treball adquireix major vol, el productor és més lliure, les rendes i guanys de monopoli són reduïdes a mesura de l'impost i les que, per la seva naturalesa, són inevitables passen a l'Estat per a subvenir a les necessitats comunes.

El resultat seria la plena llibertat econòmica del productor i la justícia distributiva, que és la justícia social.

L'estudi del mecanisme correspon a doctrines d'economia superior, en les que hi ha que partir de l'estudi de lleï de la renda. Això és el que farem en uns altres articles.

BLOC

Tenim sobrades proves de la quantitat de joventut emboscada a la reraguarda que rumbegen pels carrers de la Ciutat tot el seu aire bèl·lic amb un to de benpagats a la seva afiliació política o sindical.

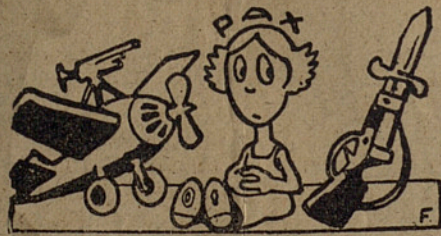
No és pas la primera vegada que hom parla del sanejament de la reraguarda amb la finalitat justa de què siguin traslladats al front tots els qui per llur proporció de lleves els correspongui degudament.

Però, els moments presents són propensos a què sigui aclarida la tàctica de favor a determinats individus que pel que representen o bé representaven en les seves fileres polítiques s'agraeixi o bé es gestioni llur permanència a la reraguarda per tal de permetre a l'organització corresponent la seguretat de què compten amb elements disposats a les tasques que els són confiades al marge de llur deure militar.

Sostenir a la reraguarda aquest tracte de favor per tal de mantenir el que es costum dir posicions polítiques, no s'assoleix altra cosa que sembrar el menyspreu i el fàstic que pròpiament mereix una tal conducta, més quan és portada i sostinguda a nom d'uns postulats avançadíssims i de super-responsabilitat. Remarquem que tenim proves contundents i que no tenim en el moment present cap interès de treure-les a la fresca, temps vindrà que la joventut conscient demanarà comptes de tal conducta.

Unicament interessa recordar que a tota la joventut que li correspon el seu treball en l'autèntic front de lluita, a les trinxeres, no resti ni una hora més rerassagada, pels Hospitals Comissariats i moltes i moltes d'altres dependències de guerra que, al fi, poden ésser ocupats aquests llocs per ciutadans molt més indicats i tal vegada amb uns coneixements àdhuc superiors.

Que es tingui present que de no reeixir aquest sanejament haurem de pupu·litzar amb més claredat aquesta conducta que no afavoreix per a res la gesta de la joventut autènticament antifeixista que lluita al marge de les esmentades especulacions.

LA PAU. — Desitjo que hom em torni el colom i el ram d'olivera, ja que no m'agraden els nous models. (De L'Œuvre).

IMPACIENTANT-SE

Diverteix extraordinàriament veure els prodigis que il·lustres redactors fan en pro de la unitat sindical antifeixista, i totes aquestes menes d'unitats que tots prediquen i que en llegir les seves cròniques demostren que hi tenen poc interès en fer-les, ja que a través d'una prosa insubstancial solament hi trobareu el verí de la insidia contra determinats homes que ocupen càrrecs de Govern i direcció, i fins hi tot contra organitzacions i estaments, i, efectivament, en "Las Noticias" del dia 2 d'octubre, varem tenir la sort de llegir, com aquest diari "Organo del Comité Regional de la U. G. T." explicava que innombrables antifeixistes esperaven pacientment com si fessin cua per a obtenir un paquet de "mata quintos" una nota oficiosa, o bé una gasetilla, en la que es notifiqués que la nova "Comisión de Industrias de Guerra de Cataluña" on hi ha cinc delegats del Govern de València, ja actuava per haver estat nomenats els tres delegats del Govern de la Generalitat, que el de la República amb aquell interès que demostra per tot quan és o sembla català, ha tingut la gentilesca de concedir-nos en fer el decret que creava aquesta nova comissió.

Nosaltres respectuosos i fidels complidors de totes les ordres que emanin del Govern de la Generalitat i de la República, ens fa una miqueta estrany aquesta impaciència, si fóssim maliciosos, o tinguéssim un xic de mala intenció, creuríem que el motiu no és prou sincer, diríem que amb l'excusa d'unificar les Indústries de Guerra en tot el territori lleial, solament es busca portar a noves mans la direcció de les Indústries de Guerra catalanes, però no, creiem que únicament inspira al que ha fet l'article un desig de què superin el rendiment, les ja massa esmentades Indústries i preguem al Govern de la Generalitat, en obsequi del redactor de "Las Noticias" (ja que si als pacients cuístics, se'ls acaba la paciència ho passarà malament) activi aquests nomenaments, que retornaran la tranquil·litat a l'inquiet redactor i als seus inspiradors.

De cara al MON

Panorama internacional

per JOSEP MONTES

La XVIII Assemblea (ordinària) de la Societat de Nacions, ha reunit a Ginebra representants de 52 països, que han seguit amb el major interès els esforços dels delegats de les potències democràtiques, entestats en demostrar els avantatges que per a la PAU ha reportat la cèlebre No Intervenció.

La delegació de la República, en les seves brillants intervencions ha centrat el problema, prescindint de les conseqüències que reportaria l'enfrontament de les democràcies amb els Estats totalitaris, dins els límits del Dret Internacional, evidenciant als delegats de la justa posició de la República Espanyola, al no admetre noves dilacions, que en definitiva sols afavoreixen la política internacional de Hitler i mussolini.

Resultant de les deliberacions fou la creació d'una ponència encarregada de redactar un projecte de resolució, que posés fi al debat sobre el conflicte espanyol, diverses reunions ha calgut fer per tal de portar-ho a terme. presentat a l'aprovació de l'assemblea, els nostres dilectes amics (?) De Valera, i els representants de Portugal, Hongria, i Austria, han manifestat no poder-ho acceptar per «manca d'informes suficients», aleshores els representants de França i Rússia, han fet esforços informatius, les seves paraules, com per exemple, quan manifestava Litvinov, «que tothom sap que hi ha cossos d'exèrcit, en una sola banda d'Espanya», tendien a fer una miqueta de llum en aquests cervells, que l'imperialisme ha fet obtusos, feina inútil, la intel·ligència dels personatges defensors de l'autocràcia, solament es desperta a toc de cornetí, i l'aprovació del projecte, malgrat no sintetitzar, ni de molt, les justes as-

piracions de la República, s'ha portat a terme sense els vots d'aquests senyors, que en votar, no s'adonaven que traïen el seu propi poble.

De tot això es desprenen ensenyances que cal no desaproveitar. França i Anglaterra fan esforços per a reduir al mínim la magnitud del problema espanyol, però no esperem actuacions heroïques, el fantasma de la guerra el consideren aquestes potències tan allunyat, que creuen poder-se entretenir en converses i més converses, per tal de trobar una solució, que l'afany imperialista de l'Alemanya nazi, i de la Itàlia feixista, impossibilita en absolut.

Resta, doncs, que els pobles ibèrics prevegin aquesta realitat, que s'adonin, organitzacions polítiques i sindicals, que per a guanyar la guerra, i fer efectives les conquestes de la revolució, no podem comptar amb ajudes foranes, cal unificar el rendiment de tots els antifeixistes, prescindint en absolut de la política de botigueta de determinats partits, i obsessionar-nos tots, absolutament tots, en fer efectiva la unitat, que el poble antifeixista vol i reclama.

NACIONALISTES !!!

Per a les famílies dels nostres heroics milicians!

Per als refugiats d'altres terres d'Ibèria!

Contribuiu a l'obra d'AJUT CATALA

Rambla de Catalunya, 26

J.E.R.E.C. noticiari

El Secretariat General de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, es complau en comunicar a tots els seus militants, organismes que hi depenen, entitats del Partit, i a totes les organitzacions polítiques i sindicals, que s'ha instal·lat ja en el seu nou estatge, Rambla de Catalunya, 32, 1.ª, on hauran d'adreçar-se a tots els efectes.

La Redacció i Administració d'ARA!!!, fa avinent a tots els grups de Joventuts, que ha traslladat totes les seves activitats a l'estatge del Secretariat General de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, Rambla de Catalunya, 32, 1.^a

El Secretariat Femení de les J. E. R. E. C., fa avinent que el Festival Artístic, que sota la seva organització havia de celebrar-se el passat diumenge, dia 2, ha quedat ajornat fins el proper diu-

menge, dia 17, al mateix local, Casal Nacionalista d'Esquerra, carrer Evelí Boal, 25.

L'Administració d'ARA!!!, prega a tots els grups de Joventuts i Entitats del Partit de fora de Barcelona, vulguin fer-se càrrec de les dificultats actuals en els serveis de transport, ja que són degudes a l'indicat motiu, les anomalies que observen en la tramesa del setmanari.

Els Grups de Joventuts i Entitats que no estiguin al corrent en llurs liquidacions del Setmanari, són pregats de dirigir-se a l'Administració del mateix, a l'objecte de sol·licitar aquest afer.

Les J.E.R.E.C. recorden la dignitat inigualable del President Companys, en la gloriosa data del 6 d'octubre del 1934

JOHN BULL. — ¿A què no us atreviu a tornar-me a prendre la palleta de l'orella? (De Baraguà de L'Havana).